

voor de mond en begon, tot onze verbazing, de meeste gevatte grapjes te maken. Zij hielp ons met het regelen van onze papieren en fungeerde te pas en te onpas als tolk. Wij brachten haar zoveel mogelijk kennis bij en loodsten haar, na een jaar onnodige vertraging, met vlag en wimpel door haar master-project heen. Maar bovenal leerden we door de vele gesprekken over en weer meer over elkaars cultuur. Haar vrienden werden onze vrienden, haar familie werd onze familie en zij werd vele malen meer dan een student: zij werd onze steun en toeverlaat. Natuurlijk hadden ook wij er moeite mee dat we afscheid van ons vriendinnetje moesten nemen, maar we weten uit ervaring dat het beter is een afscheid niet verder te rekken dan nodig is. Dus nee, er wordt niet uitgezwaaid op het vliegveld. Toch wist Wen-Li het afscheid zo lang mogelijk uit te stellen en ons ervan te overtuigen dat het echt nodig was dat ze onze laatste paar dagen in een hotel in Taipei dagelijks eventjes langs kwam, gewoon, om nog even bij ons te kunnen zijn.

Tussen twee werelden

En toen brak onvermijdelijk de dag van vertrek aan. Het boeken van ons ticket was, in tijden van Covid, niet zonder slag of stoot gegaan: ons eerste ticket werd geannuleerd, het tweede verschoven. Toen we eindelijk bepakt en bezakt op het vliegveld stonden was de teleurstelling dan ook groot toen bleek dat ons vliegtuig een technische defect had en we omgeboekt werden. Uiteindelijk vlogen we de volgende dag via Korea naar Nederland. Het was een interessante gewaarwording om op bijna lege vliegvelden te lopen. Ook was het direct duidelijk dat er nogal wat internationale verschillen waren in hoe er met corona omgegaan werd. Waar de Chinezen in een dichtgeplakte medische overall het KLM-vliegtuig ingingen, liepen de Hollanders met een zelfgemaakt mondkapje op hun kin. Wij zaten er, met onze medische mondkapjes en gezichtsmaskers, tussenin. En zo zullen we de komende periode nog wel even tussen twee werelden in zitten, want na vijftien jaar buitenland voel je je in Nederland toch een beetje buitenlander in je eigen land. Gelukkig zijn we inmiddels goed op weg in ons Nederlandse avontuur. Met veel geluk hebben we in Baarn een fijn huurappartementje gevonden waar we eindelijk onze koffers uit kunnen pakken en dichtbij familie en bos zijn. Hans heeft de natuurbescherming vaarwel gezegd en is als werkplaatschef bij een VW-camperdealer terug bij zijn oude ambacht. En ik? Ik ga me, na het afronden van ons werk uit Taiwan, eens rustig bezinnen op mijn volgende stap in dit nieuwe hoofdstuk.

Met mondkapje, gezichtsmasker en negatieve coronatest het vliegtuig in.

Een rat met sokjes

Ja, je leest het goed, een rat met sokjes. In dit geval gaat het over een hartischemie/reperfusie-operatie (acuut hartinfarctmodel), waarbij de rat gedurende langere tijd (3-4 uur) op zijn rug op een warmtematje (RWD ThermoStar model: 69020) ligt. De staart van de rat ligt ook op een warmtematje, zodat de gehele rat goed warm blijft.

Karin de Haas en Kitty Lemmens

Centraal Dierenlaboratorium, Nijmegen afdeling PRIME, contact: prime.cdl@radboudumc.nl

De rat is geïntubeerd en wordt mechanisch beademd (PhysioSuite, Kent Scientific). Tijdens deze operatie is de rat aangesloten op een ECG-monitor om de hartfrequentie en het hartritme te bewaken, een zuurstofsaturatiemeter (aan de voorpoot) en een temperatuurprobe (in de anus) voor het meten van de lichaamstemperatuur. Als de rat stabiel is, krijgt hij op indicatie 0,9 % NaCl subcutaan (in de flank) ingespoten, om de vochthuishouding op peil te houden tijdens deze lange operatie. In dit model is het ontzettend belangrijk dat de rat goed op temperatuur blijft, omdat wisselingen in lichaamstemperatuur gevolgen kunnen hebben voor de mate van hartschade.

We zagen tijdens de operatie dat de lichaamstemperatuur van enkele ratten tijdens de procedure flink daalde, ondanks het afdekken van de borstkas. De pootjes koelden veel af en voelden koud aan. Tijdens deze operatie kan de rat niet geheel afgedekt worden, omdat de rat is aangesloten op de verschillende monitoringsystemen. Het bleek dat de rat vooral afkoelde via de achterpootjes. Daarom hebben we sokjes laten breien door een oma, waarmee de pootjes warm gehouden kunnen worden gedurende deze lange operatie.

Bij deze operatie wordt optimaal tegemoet gekomen aan de vereiste van de vermindering van dierproeven. Door gebruik te maken van warmtematjes voor de gehele rat, inclusief de staart, blijft de rat op temperatuur. Er zijn geen ratten verloren gegaan door overmatig afkoelen. Daarnaast waren we ook minder tijd kwijt aan het aanpassen en monitoren van de lichaamstemperatuur, waardoor er nog meer gefocust kon worden op de operatie zelf.

De verfijning van de operatie is zo opgezet dat deze zo humaan mogelijk wordt uitgevoerd. De rat krijgt op maat anesthesie en pijnbestrijding tijdens en na de operatie. Daarnaast wordt de rat de gehele operatie gemonitord d.m.v. ECG, pulsoxymeter, warmtematjes, temperatuurprobe en